

Sygn. akt: II K 319/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - SSR Agnieszka Modzelewska

Protokolant - Wioleta Kulińska

w obecności Prokuratora -

po rozpoznaniu dnia 16 czerwca 2014 r.

sprawy przeciwko: P. K., ur. (...) w W., synowi A. i C. z domu P.

oskarżonemu o to, że:

w dniu 26 marca 2014 r. w W. przy ul. (...), będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie o sygn. II K 620/12, umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 pkt 1 Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym, w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości (0,30 mg/l, 0,28 mg/l, 0,28 mg/l, 0,20 mg/l, 0,20 mg/l, 0,17 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, tj. samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...),

to jest o czyn z art. 178 a § 4 kk

orzeka

I. Oskarżonego P. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178 a § 1 i 4 kk i na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art. 178 a § 4 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat

III. Na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 26 marca 2014 r. do dnia 16 czerwca 2014r

IV. Na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów postępowania kwotę 150 zł w tym tytułem opłaty 60 zł.

Sygn. akt II K 319/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie rozpoznając sprawę oskarżonego P. K. ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 26 marca 2014 roku funkcjonariusze policji w osobach – sierż. K. J., sierż. sztab. R. K., pełnili służbę patrolową. Około godziny 4⁰⁰, przy ulicy (...) w W. zatrzymali do kontroli drogowej samochód marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Samochód był prowadzony przez P. K..

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. K., k. 45; zeznania świadka K. J., k. 10-11, 46)

W trakcie kontroli P. K. został poddany badaniu na zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie na urządzeniu kontrolno – pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu (urządzeniu elektronicznym) przeprowadzone o godzinie 04⁰³ wykazało 0,30 mg/l alkoholu w wydychanym przez P. K. powietrzu, o godzinie 04²⁵ wykazało 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym przez P. K. powietrzu i o godzinie 04²⁷ wykazało 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym przez P. K. powietrzu. Funkcjonariusze udali się z P. K. do Komendy Rejonowej Policji W. I, gdzie P. K. został poddany badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem stacjonarnym – alkometrem A2.0 badanie przeprowadzone o godzinie 05¹⁰ wykazało 0,20 mg/l alkoholu w wydychanym przez P. K. powietrzu, o godzinie 05¹¹ wykazało 0,20 mg/l alkoholu w wydychanym przez P. K. powietrzu i o godzinie 05²⁸ wykazało 0,17 mg/l alkoholu w wydychanym przez P. K. powietrzu. Urządzenie, na którym prowadzono badanie P. K. posiadało odpowiednie świadectwo wzorcowania. (dowód: protokoły użycia alco-sensora, alkometru k. 4, 6; świadectwo wzorcowania, k. 7; wyjaśnienia oskarżonego P. K., k. 45; zeznania świadka K. J., k. 10-11, 46)

P. K. był wcześniej karany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

(dowód: karta karna, k. 20, odpis wyroku, k. 25-26)

Stan faktyczny został ustalony na podstawie wskazanych powyżej dowodów.

Oskarżony P. K. w toku postępowania przygotowawczego oraz przed sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (vide wyjaśnienia oskarżonego P. K., k. 17-18, 45).

Wyjaśnił, iż w dniu 24 marca 2014 roku, kiedy został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji, jechał do pracy, na umówioną wizytę z dealerem samochodów F. do G.. Wstępnie wizyta ta planowana była na godzinę 11⁰⁰, jednakże dnia wcześniejszego w godzinach wieczornych, to jest o godzinie 20¹⁰, otrzymał telefon z prośbą o przesunięcie umówionej wizyty w G. na godzinę 10⁰⁰. Oskarżony podał, iż dnia wcześniejszego przed przedmiotowym zdarzeniem o godzinie 18³⁰ odwiedził go sąsiad, który to przyniósł sześć piw żywiec i które to piwa razem spożywali do godziny 20⁰⁰. Oskarżony z uwagi na umówione spotkanie z dealerem samochodów F. w G., obudził się około godziny 3¹⁵, czuł się dobrze, a około godziny 3⁴⁵ wyjechał z domu. Następnie o godzinie 4⁰⁰ na W. w stronę G. został zatrzymany przez patrol policji, i poproszony o badanie alkomatem. Dodając, iż nie przekroczył prędkości, nie złamał żadnych znaków, jednocześnie podnosząc, że nie został poinformowany o przyczynach zatrzymania (vide wyjaśnienia oskarżonego P. K., k. 45).

Wyjaśnieniom oskarżonego P. K. dano wiarę. Przyznanie się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadka K. J. (k. 10-11, 46) oraz protokole użycia alco-sensora i alkometru (k. 4, 6). Brak jest dowód by kwestionować wyjaśnienia oskarżonego, iż nie przekroczył prędkości, nie złamał żadnych znaków. Podkreślić należy, iż powyższe kwestie nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. J. (vide zeznania świadka K. J. k. 10-11, 46), który opisał sytuację, w jakiej doszło do zatrzymania do kontroli drogowej samochodu marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), a następnie czynności podjęte w związku z interwencją. Zeznania świadka w tym zakresie obdarzono wiarą, gdyż korespondują one nie tylko z wyjaśnieniami oskarżonego P. K., który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, ale także znajdują potwierdzenie w protokole użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu (vide protokoły użycia alco-sensora, alkometru, k. 4, 6; świadectwo wzorcowania, k. 7).

Za wiarygodne uznano dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, które zostały ujawnione na podstawie art. 394 §1 i §2 k.p.k. Dokumenty te zostały sporządzone rzetelnie przez kompetentne osoby w ramach wykonywanych przez nie czynności, a strony w toku przewodu sądowego nie kwestionowały ich prawdziwości.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie stwierdził, że вина oskarżonego P. K. nie budzi wątpliwości oraz została w pełni udowodniona.

Prokurator Prokuratury Rejonowej (...) w W. oskarżył P. K. o popełnienie występku z art. 178a § 4 k.k. polegającego na tym, że w dniu 26 marca 2014 r. w W. przy ul. (...), będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie o sygn. II K 620/12, umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 pkt 1 Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym, w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości (0,30 mg/l, 0,28 mg/l, 0,28 mg/l, 0,20 mg/l, 0,20 mg/l, 0,17 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, tj. samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...).

Oskarżony P. K. jest pełnoletni, a Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności, które mogłyby poddać w wątpliwość jego poczytalność w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu. Jak podał oskarżony nigdy nie leczył się psychiatrycznie, psychologicznie, neurologicznie i odwykowo (vide wyjaśnienia oskarżonego P. K., k. 17v, 44-45). W związku z tym stwierdzić należy, że P. K. jest osobą zdatną do ponoszenia odpowiedzialności karnej i nie zachodzą jakiegokolwiek okoliczności, które uniemożliwiałyby przypisanie mu winy.

W ocenie Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie nie budzi wątpliwości to, że P. K. prowadząc w ruchu lądowym samochód osobowy marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) dopuścił się przestępstwa o znamionach określonych w art. 178a §1 i §4 k.k.

Odpowiedzialności karnej z art. 178a § 1 k.k. podlega ten kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Natomiast odpowiedzialność z art. 178a § 4 k.k. ponosi sprawca czynu określonego w § 1 tego przepisu, który był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 tegoż artykułu w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Prowadzenie przez P. K. pojazdu mechanicznego miało miejsce na drodze publicznej w rozumieniu przepisu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 19 z 2007 roku, poz. 115 ze zm.) – przy ulicy (...) w W., a więc w ruchu lądowym.

P. K. poruszał się pojazdem mechanicznym, a więc samochodem osobowym marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), który to pojazd był napędzany umieszczonym w nim silnikiem. Przedmiotowy pojazd był prowadzony przez oskarżonego, który pojazd ten wprowadził w ruch i nadał mu kierunek jazdy.

Będąc osobą prowadzącą pojazd, czyli osobą spełniającą czynności związane z ruchem pojazdu P. K. znajdował się w stanie nietrzeźwości.

Pojęcie stanu nietrzeźwości zostało zdefiniowane w art. 115 §16 k.k., który to przepis stanowi, że stan nietrzeźwości zachodzi wtedy, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wdychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony P. K., był uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrzeszowie o sygn. akt. II K 620/12 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Nie ma wątpliwości, że oskarżony P. K. w dniu 26 czerwca 2014 roku prowadził pojazd mechaniczny – samochód osobowy marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, skoro urządzenie kontrolno – pomiarowe do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu wykazało o godzinie 04⁰³ - 0,30 mg/l alkoholu w wydychanym przez P. K. powietrzu, o godzinie 04²⁵ - 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym przez P. K. powietrzu, o godzinie 04²⁷ - 0,28 mg/l alkoholu w wydychanym przez P. J.

Znamiona strony przedmiotowej czynu zabronionego określonego w art. 178a § 1 i 4 k.k. oskarżony zrealizował umyślnie, musiał przewidywać i godzić się na popełnienie czynu zabronionego. Odpowiedzialność na podstawie tego przepisu ma bowiem miejsce zarówno wówczas, gdy sprawca ma pełną świadomość, że znajduje się w stanie nietrzeźwości, jak i wtedy, gdy przewiduje, że może znajdować się w takim stanie i na to się godzi. Oskarżony, zważywszy na ilość wypitego alkoholu, na wieczorną godzinę jego spożycia, musiał przewidywać i godzić się, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości i pomimo tego zdecydował się na prowadzenie pojazdu mechanicznego. Podkreślić należy, iż oskarżony podczas badania stanu trzeźwości przyznał się, iż spożywał alkohol. Oskarżony miał obiektywną możliwość zachowania się zgodnego z prawem, a pomimo tego zdecydował się kolejny raz na prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości, łamiąc tym samym obowiązujące przepisy prawa i popełniając występki z art. 178a §1 i 4 k.k. Ponadto jest on osobą dorosłą, która wie jak alkohol wpływa na organizm człowieka.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze stopień winy oraz społecznej szkodliwości czynu, którą uznał za znaczną, jak również cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara ma w stosunku do oskarżonego osiągnąć.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 178a § 1 k.k. kk w zw. z art. 178 a § 4 kk wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu, kara wymierzona oskarżonemu spełni w stosunku do niego cele zapobiegawcze i wychowawcze, a ponadto będzie utwierdzała w społeczeństwie przekonanie o konieczności przestrzegania porządku prawnego, zaś dla potencjalnych sprawców będzie wyraźnym sygnałem, że wszelkie działania naruszające prawo, a zwłaszcza te, które stanowią zagrożenie dla życia lub zdrowia, spotykają się ze stanowczą reakcją ze strony organów sprawiedliwości.

Jako okoliczności obciążające Sąd brał pod uwagę rodzaj naruszonych reguł ostrożności, oceniając je jako rażące. Należy mieć bowiem na względzie, iż oskarżony prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości stwarzał zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego. Świadczy o tym wartość stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego. Ponadto podkreślić trzeba, iż oskarżony poruszał się w centrum miasta, gdzie mimo wczesnych godzin, na ulicach odbywa się ruch. Zagrożenie dla życia i zdrowia ludzkiego było zatem realne. Zdaniem Sądu poziom alkoholu w organizmie oskarżonego, kształtował się na poziomie uniemożliwiającym bezpieczne prowadzenie pojazdu mechanicznego. Nadto podkreślić trzeba, iż oskarżony prowadził pojazd o świcie, w ruchliwym miejscu, co przy ograniczonych warunkach psychomotorycznych uprzednio spożytym alkoholem, powodowało bardzo ograniczoną percepcję, stwarzając olbrzymie zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Zdaniem Sądu w świetle okoliczności niniejszej sprawy, kara wymierzona oskarżonemu jest adekwatną sankcją karną za czyn przez niego popełniony, nie przekracza stopnia winy, spełni swe zadania w zakresie prewencji szczególnej i ogólnej. Orzeczona kara 3 miesięcy pozbawienia wolności jest dolnym progiem ustawowego zagrożenia, tak więc nie jest ani surowa, ani rażąco niewspółmierna do wagi czynu, jakiego dopuścił się oskarżony.

Czyny tego rodzaju, wobec ich nagminności, wzmagają wzrastające w społeczeństwie poczucie zagrożenia. Oskarżony kierował pojazdem bez żadnej ważnej ku temu przyczyny, z bezmyślności oraz braku poczucia odpowiedzialności. Poprzez swoje nieodpowiedzialne zachowanie rażąco naruszył podstawową w ruchu zasadę trzeźwości.

Sąd doszedł do przekonania, iż w stosunku do oskarżonego nie istnieje pozytywna prognoza, która pozwala na zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu tylko kara bezwzględna będzie wystarczająca do osiągnięcia wobec sprawcy celów kary i zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Przemawia za tym postawa sprawcy, jego dotychczasowe sposób życia. Podkreślić należy, iż wcześniej wymierzona oskarżonemu kara grzywny nie spełniła

swej funkcji i oskarżony ponownie popełnił przestępstwo. Należy uznać, iż zachowania oskarżonego nie były w jego życiu zdarzeniami epizodycznymi. Oskarżony manifestuje negatywną postawę wobec dóbr chronionych prawem. Zadaniem kary bezwzględnej wobec powyższego jest zmiana postawy oskarżonego, która nie jest pozytywna.

Obligatoryjne rozstrzygnięcie o środku karnym oparto na treści przepisu art. 42 § 2 kk, albowiem oskarżony w czasie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji był w stanie nietrzeźwości. Wysokość orzeczonego środka karnego została dostosowana do stopnia zagrożenia, jakie stanowi oskarżony jako kierowca dla innych uczestników ruchu drogowego, ocenianego na podstawie okoliczności rozpatrywanej sprawy – a w szczególności miejsca popełnienia przestępstwa oraz rodzaju i wagi naruszonej przezeń zasady bezpieczeństwa, w tym zwłaszcza szczególnie wysokiego stopnia jego nietrzeźwości, co dodatkowo potęgowało niebezpieczeństwo, na jakie narażał pozostałych uczestników ruchu. Wobec takich okoliczności czynu Sąd orzekł wobec niego zakaz prowadzenia pojazdów na okres 4 lat, uznając iż tak określony czasokres wyeliminowania z ruchu drogowego oskarżonego jako kierowcy jest konieczny zarówno w aspekcie stopnia społecznej szkodliwości czynu, jak też niezbędny do zmuszenia oskarżonego do bezwzględnego podporządkowania się w przyszłości ustanowionym zasadom bezpieczeństwa w ruchu lądowym, a także z uwagi na cele prewencji ogólnej. Względy te przemawiają za adekwatnym i odpowiednio surowym do ustalonych okoliczności karaniem sprawców takich przestępstw, by przeciwdziałać lekkomyślnemu prowadzeniu pojazdów mechanicznych przez nietrzeźwych kierowców. Powszechnie znane i niepokojące są statystyki policyjne dotyczące ilości wypadków powodowanych przez pijanych kierowców i ich ofiar. Jedną z metod walki z tą plagą jest niewątpliwie właściwa represja karna. Brak bezpieczeństwa na polskich drogach, nagminne łamanie przepisów drogowych przez uczestników tego ruchu wymaga, by stwierdzone przypadki złamania tych przepisów, będące działaniami przestępnymi, zostały zawsze odpowiednio ukarane.

Stosownie do przepisu art. 63 §2 k.k. zaliczono na poczet orzeczonego wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 26 marca 2014 roku do dnia 16 czerwca 2014 roku.

Stosownie do treści art. 626 § 1 k.p.k. w orzeczeniu kończącym postępowanie sąd określa kto, w jakiej części i zakresie ponosi koszty procesu.

W realiach niniejszej sprawy mając w polu widzenia wysokość dochodów osiąganym przez oskarżonego P. K., a także jego sytuację rodzinną i majątkową, Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie doszedł do przekonania, że uiszczenie przez oskarżonego kosztów sądowych w pełnej wysokości nie będzie dla niego zbyt uciążliwe.

Mając na uwadze powyższe rozważania oraz w oparciu o wskazane przepisy Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie orzekł, jak w części dyspozytywnej wyroku.